

Azrael , l' àngel exterminador.

Aquell vespre va sentir la nit que s' apropava impregnada d'una foscor hostil i pertorbadora. Amb la mascareta encara posada, va albirar per la finestra i descobrí el món sencer tacat d'aquella obscuritat. Recordà que en el testament del seu pare va trobar una referència a Azrael, l'àngel de la mort. Ell, un home fet i dret, jurista reconegut, mai no havia considerat allò que no es pogués estudiar empíricament: un gat és un ser real i existent...la creença en la tradició d'esperits, en éssers subjectes a la justícia divina, li semblava tan sols una expressió subtil de la bogeria humana.

Azrael , presència només sentida, de forma sobtada li parlà : "regnaré "...."la pandèmia ha estat només el meu primer designi"-...

Negra nit. Fins l'adveniment de la llum del dia naixent no es reconfortà.

Sabadell, la seva ciutat, il·luminada , el contemplà amb una mirada compassiva....